

The Musical Instruments and their Use found in Tamil Literature

Dr. Sinnaiya - Suriyakumar, Senior Lecturer Gr.1, Department of Music, University of Jaffna, Sri Lanka.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2417-9677>

DOI: 10.5281/zenodo.7312533

Abstract

The use of musical instruments is as important as chance is in music. A musician cannot excel without musical instruments. Similarly, the music of a single instrument cannot be special. Therefore, we can feel the joy of great music only when many musical instruments allow joining. In that way, the musical instruments used in South Indian music are currently divided into four types such as percussion instruments, stringed instruments, stringed instruments and kanjanganui. Each of these sections includes a large number of musical instruments. In this way, the flute and natasvara are instruments known to everyone as piercing instruments. Apart from these, many more musical instruments have come into use in South Indian music. Therefore, while many of the musical instruments included in the definition of percussion instruments mentioned in Tamil literature are still in use today, some other musical instruments have disappeared from use. Therefore, through this study, it will be possible to know the characteristics and usability of the percussion instruments used in South Indian music.

Keywords: Music, Literature, Musical instruments, Percussion instruments.

References

- [1] Chellathurai. P.D. *Southern Musicology*. Vaikarai Publication, Chennai, 1984.
- [2] Bakrisami Bharati.K.A. *Indian Music Conservatory*. Kuselar Publication, Chennai 78, 2006.
- [3] Parthasarathy. D.S. *Musical Instruments*. Chennai, 1990.
- [4] Perumal A.N. *Tamilar Isai*. Meipporul Achakam, Konnur High Road, Madras-113.
- [5] Raju. Ma. *South Indian Traditional Music*. Parani Publication, Chennai - 91, 2012.
- [6] Varagunapandian A. A. *Panar's Manuscript*. Chennai, 1950.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

தமிழ் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் துளையிசைக்கருவிகளும் அவற்றின் பயன்பாடுகளும்

முனைவர் சின்னையா - சூரியகுமார், முதுநிலை விரிவுரையாளர் தரம் 1,

இசைத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2417-9677>

DOI: 10.5281/zenodo.7312533

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இசையில் வாய்ப்பாட்டு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றதோ அதே அளவிற்கு இசைக்கருவிகளின் பயன்பாடும் முக்கியம் பெறுகின்றது. உண்மையில் இசை கருவிகள் இல்லாமல் ஒரு வாய்ப்பாட்டிசை சிறப்பு பெறுவதென்பது இயலாத காரியமாகும். அவ்வாறே தனியொரு இசைக்கருவியின் இசையும் சிறப்புப் பெறும் என்பதும் முடியாததொன்றாகும். எனவே மிடற்றுக்கருவி என்கிற வாய்ப்பாட்டும் இசைக்கருவிகள் பலவும் சேருகின்ற போது தான் சிறப்பான இசையின்பத்தை நாம் உணரமுடியும். அந்த வகையில் தென்னிந்திய இசையில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற இசைக்கருவிகளை துளைக்கருவிகள், தோற்கருவிகள், நரம்புக் கருவிகள் கஞ்சற்கருவிகள் என நான்கு வகையாக தற்காலத்தில் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஏராளமான இசை கருவிகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தவகையில் துளைக்கருவிகள் என்றதும் எல்லோரும் அறிந்த கருவிகளாக புல்லாங்குழலும் நாதஸ்வரமும் இருக்கின்றது. இவை அல்லாமல் இன்னும் ஏராளமான இசைக்கருவிகள் தென்னிந்திய இசையின் பயன்பாட்டில் இருந்து வந்துள்ளது. எனவே தமிழ் இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள துளைக்கருவிகள் என்கின்ற வரையறைக்குள் உள்ளடங்கும் இசைக்கருவிகள் பல இன்றும் பயன்பாட்டில் உள்ளபோதும் வேறு சில இசைக்கருவிகள் பயன்பாட்டில் இருந்து மறைந்தும் போயின. எனவே இவ்வாய்வின் வழியாக தென்னிந்திய இசையில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற துளையிசைக் கருவிகளின் சிறப்பினையும், பயன்பாட்டினையும் அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும்.

திறவுச் சொற்கள்: இசை, இலக்கியங்கள், இசைக்கருவிகள், துளை, துளையிசைக்கருவிகள்.

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள துளைக்கருவிகள் எவையெனக் கண்டறிந்து அவற்றில் தற்காலப் பயன்பாட்டில் உள்ள துளையிசைக் கருவிகள் எவையென்பதை வெளிப்படுத்தும் நோக்குடனும் அவ்விசைக்கருவிகளின் செய்முறை மற்றும் அவற்றின் தற்காலப் பயன்பாடு போன்றவற்றையும் வெளிக்கொணர்வதாக இவ் ஆய்வு அமைகின்றது. இவ்வாய்வானது வரலாற்றாய்வு முறையிலும் விபரண ஆய்வு முறையிலும்

மலர் - 2, சிறப்பிதழ் - 1, ஐப்பசி 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

மேற்கொள்ளப்பட்டு இவற்றின் உண்மைகள் கண்டறியப்பட்டு ஆய்வின் இறுதிப்பகுதியில் குறிப்பிடப்படும்.

மனித வாழ்க்கையில் இசையானது சிறப்பிடம் பெறகின்றது. அதிலும் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கையில் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை ஒவ்வொரு நிலையிலும் இசை இரண்டறக் கலந்துள்ளது. அந்தவகையில் பாடுவது மட்டுமல்லாமல் இசைக்கருவி மீட்டுவதிலும் தமிழ் மக்கள் சிறந்தவர்களாக இருந்துள்ளனர் என்பதனை இதிகாச, புராணங்கள் மட்டுமல்லாது இலக்கியங்கள் வழியாகவும் நாம் அறியலாம். தமிழ் மக்கள் இறைவன்பால் கொண்ட அன்பின் காரணமாக தெய்வங்களின் கரங்களிலேயே இசைக்கருவிகளைக் கொடுத்து அழகு பார்த்துள்ளனர். சான்றாக, மாயோன் கையில் புல்லாங்குழலும், கலைமகள் கையில் வீணையும், நாரதன் கையில் தம்புராவும், நந்தியின் கையில் மத்தளமும் உள்ளதை நாம் காணமுடிகிறது. மேலும், தனது தலையினையும், கரத்தினையும் பயன்படுத்திய இராவணன் இசை மீட்டி இறைவனை மகிழ்வித்தாக அறிகின்றோம். இவ்வாறெல்லாம் சிறப்புக்கள் பெற்ற இசைக்கருவிகளை தமிழ் மக்கள் அவற்றின் பயன்பாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்குறிப்பிட்டவாறு வகைப்படுத்தியுள்ளனர். அவற்றில் துளையிசைக் கருவிகளான குழல், நாதஸ்வரம், கொம்பு, முகவீணை, சங்கு, மகுடி, திருச்சின்னம், எக்காளம் மற்றும் வயிர் ஆகிய கருவிகளையும் அவற்றின் பயன்பாடுகளையும் பின்வருமாறு ஆய்வு செய்யலாம்.

புல்லாங்குழல்

தமிழுக்ககு அழகாகிய “ழ” கரத்தையுடைய கருவிகளாக யாழ், குழல், முழவு ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றில் குழல் என்று குறிப்பிடப்படும் இசைக்கருவி புல்லாங்குழலாகும். அத்துடன் பண்டைக்காலம் முதல் இன்றுவரை மாற்றத்திற்கு உட்படாமல் பயன்பாட்டிலுள்ள இசைக்கருவியும் இதுவேயாகும். கண்டப் பாடலிலும் யாழிலும் இசைக்க இயலாத மிகத்துரிதமான கமகங்களையும், சங்கதிகளையும் குழலில் இசைக்க இயலும். குயில் போன்ற பல்வேறு பாடும் பறவைகளின் இனிய குரலை நாம் குழலில் கேட்கிறோம். குழலின் ஒலி இயற்கையோடு மிகவும் இணைந்ததாகும். பழைய இலக்கியங்களிலே இக்கருவியைப் பற்றிய ஏராளமான குறிப்புக்கள் உண்டு. தமிழின் சங்க இலக்கியங்களும் குழல் பற்றிப் பேசுகின்றன. சிலப்பதிகாரத்திலுள்ள ஆச்சியர் குரவையில் கொன்றைக்குழல், ஆம்பற்குழல், முல்லைக்குழல் என 3 வகைக் குழலைப்பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.¹

மூங்கில் புதர்கள் நிறைந்த பெரும் வனங்களிடையே வண்டுகள் துளையிடும் அந்தத் துளையின் வழியாகப் புகுந்து வெளிக்கிளம்பும் காற்று உண்டாக்கும் இனிய ஒலியே புல்லாங்குழலைக் கண்டறியக் காரணமாய் இருந்தது. நன்கு வளைந்த மூங்கில் உட்புறம் சாய்ந்து ஒருவித வளவளப்பைக் கொண்டிருக்கும். அப்படிப்பட்ட மூங்கில்களின் உட்புறம் புகுந்து வெளிவரும் காற்று நீண்ட ஒரு குறிப்பிட்ட தொனியுடன் ஒலிக்கும். ஒரு மூங்கில் புதரில் இப்படிப்பட்ட துளைகள் ஏராளமாக இருக்குமாதலால் அந்த மூங்கில் புதரின் அருகில்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 2, சிறப்பிதழ் - 1, ஜூப்பசி 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

வித்தியாசமான தொனியில் பல்வேறு ஓசைகள் உண்டாகும். இந்த ஓசைகள் கூட்டுக்கலவை ஓர் அமுதகானமாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

செய்முறை.

மூங்கில் மரத்தில் கணுவிற்ரு கணுவாக வெட்டி எடுத்த துண்டுகளைப் புல்லாங்குழல் செய்பவர்கள் அழுக்குப் போக சுத்தமான நீரிலிட்டுக் கழுவி மிதமான வெய்யிலில் காயவைப்பார்கள். பின்னர் புங்க மரத்தின் எண்ணெயை உட்புறம் நன்றாகத் தடவி ஓரிரு நாட்கள் ஊறவைப்பார்கள். பின்னர் கும்மட்டி அல்லது தாளி போன்ற கரி அடுப்பினில் மேலாக வைத்து நன்றாகப் புரட்டி புரட்டிக் காய்ச்சுவார்கள். இவ்வாறு காய்ச்சும் போது மூங்கில் ஒரு சூடான நிலையை அடைந்த பிறகு கருமையாகத் தீந்து போகத் தொடங்கும். இந்தச் சமயத்தில் கறுப்புப் படியாதபடி காய்ச்சுவது மிக முக்கியமாகும். பின்னர் மீண்டும் புங்கமர எண்ணெயை மேற்புறமும் உட்புறமும் தடவி வெய்யிலில் உலர்த்தி ஓரிரு நாட்கள் கழித்து மீண்டும் சிறிது நெருப்பில் இட்டுக் காய்ச்சுவார்கள். இப்படி காய்ச்சிய மூங்கிலின் மீது விரலால் தட்டிப் பார்த்தால் முதிர்ந்த கொட்டாங்குச்சியின் மீது நாணயத்தை வைத்துத் தட்டினால் உண்டாகும் ஒலி போன்று கேட்கும். அப்படியான ஒலி கேட்குமானால் மூங்கில் துளையிடுவதற்கு தயாராகிவிட்டது என்று பொருள். மூங்கிலைத் துளையிடுதல் மிகவும் நுட்பமான கலையாகும். மூங்கிலின் குறுக்கு விட்டத்தைப் பொறுத்தும் மூங்கிலின் நீளத்தைப் பொறுத்துமே மூங்கில் எத்தகைய சுருதி உடைய புல்லாங்குழலாக உருவாகிறது என்பது அனுபவமிக்க புல்லாங்குழல் செய்பவரால் கணிக்கப்படுகின்றது. அதைப் போன்றே மூங்கிலுக்கு போடும் துளையும் மூங்கிலின் விட்டத்தையும் அதன் சுவரின் கனத்தையும் பொறுத்தே உள்ளதாகும்.

ஒலி நிலை

புல்லாங்குழலின் நீளம் 15 அங்குலம் சுற்றளவு 3 அங்குலம். இடப்பக்கம் மூடப்பட்டிருக்கும். வலப்பக்கம் திறந்திருக்கும். குழலில் மொத்தமாக 9 துளைகள் உண்டு. வாய் வைத்து ஊதப்படும் முதல் துளைக்கு முத்திரை அல்லது முத்திரைத்துளை என்று பெயர். இத்துளை மற்ற எட்டு துளைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் நடுவில் உள்ள இடைவெளியை விட சுற்றுத் தள்ளி இருக்கும். குழலின் ஏழு துளைகள் மீது ஏழு விரல்களை வைத்து வாசிக்க வேண்டும். 8வது கடைசித் துளை பாவிப்பது இல்லை. இடது கைவிரல்களில் கட்டைவிரலையும் சிறு விரலையும் நீக்கி எஞ்சியுள்ள மூன்று விரல்களையும் வலது கைவிரல்களில் கட்டை விரலைத்தவிர மற்ற 4 விரல்களையும் 7 துளைகளின் மீது வைத்து முத்திரைத் துளைக்குள் வாயின் வழியாக காற்றைச்செலுத்தி துளைகளை மூடித்திறக்கும் போது இசை பிறக்கின்றது. புல்லாங்குழலின் நீளம் உள்கூட்டின் அளவு கூடும் போது சுருதி குறையும். புல்லாங்குழலில் 7 சுரங்களுக்கு 7 துளைகள் இருந்தாலும் வாசிப்பவரின் மூச்சின் அளவைக் கொண்டே நுட்ப சுரங்களை சரியாக ஒலிக்க முடியும்.

நாதஸ்வரம்

தமிழ் மக்கள் கொண்டாடும் நல்ல காரியங்களிலும் கோயில்களிலும் முதலில்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 2, சிறப்பிதழ் - 1, ஜூப்பசி 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

வாசிக்கப்படும் மங்களகரமான வாத்தியம் நாதஸ்வரமாகும். நாதஸ்வரத்தின் துளைகளின் வாயிலாக உள்ளே செலுத்தப்படும் காற்று இனிய இசையாக மாறுகின்றது. நாக பாம்பின் உருவத்தைப் போன்றிருப்பதால் இது “நாகச்சின்னம்” என்ற பெயரிலும் அழைக்கப்பட்டுப் பின்பு வழக்கில் மருவி “நாயனம்” எனத் திரிந்தது என்று சில அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். குழற்கருவிகளிலே நாதஸ்வரம் ஒன்றுக்கு மட்டுமே 12 துளைகள் இருக்கின்றன. விரல்களைக் கொண்டு இயக்கம் பெற 7 துளைகளும், சீரான சுருதி அமைப்பை முன்னிட்டு 5 துளைகளும் இதில் இடம்பெறுகின்றன. இசையில் எல்லாவிதமான கமகங்களையும் இசைக்கவல்ல குழல்கருவி நாதஸ்வரம் தான் என்பது இவ்வாத்தியத்திற்குரிய சிறப்புக்களில் ஒன்று.²

நாதஸ்வரத்தின் நீளம் 32 விரல் சுற்றளவு மேல்துளை நெல்லளவு என்று “பரதசாஸ்திரம்” எனும் நூல் கூறுகின்றது. கீழணைசுவைக்கும் நீளம் ஒருவிரல் இரு நெல்லளவு என நடனாதிவாத்தியரஞ்சனம் தெரிவிக்கின்றது. நாதஸ்வரம் பொதுவாக இருவகைப்பட்டது. பாரி, திமிரி என்பன அவற்றின் பெயர்கள். குறைந்த சுருதியும், பெரிய அளவும் கொண்டது பாரி நாதஸ்வரம். பாரி என்றால் “பெரிய” எனும் பொருளைத்தரும். அதனால் சற்றுப் பெரிய அளவோடுருந்த நாதஸ்வரத்திற்கு “பாரி” என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. இவ்வகை நாதஸ்வரம் திருவாரூர் தியாகராஜர் ஆலயத்தில் மட்டுமே உள்ளது. அதிக சுருதியும் பெரிய அளவும் கொண்டது “திமிரி” நாதஸ்வரம். “மீறிய” “அதிகமான” என்றெல்லாம் பொருள் “திமி” என்ற சொல்லுக்கு உண்டு.

பாரி நாதஸ்வரம் ஆனது 1 அல்லது 1 1/2 கட்டை சுருதியைக் கொண்டதாகும். திமிரி என்பது நான்கு முதல் ஆறு கட்டை வரை சுருதி அளவுடையது. சில கோயில்களில் விசேட வழிபாடுகளில் இசைப்பதற்காக எட்டுக்கட்டை சுருதியைப் பெற்ற நாதஸ்வரமும் உள்ளது. காஞ்சிபுர ஸ்ரீகாமகோடி மடத்தில் ஆறு கட்டை சுருதியை உடையதும் திருவனந்தபுரம் பத்மநாபஸ்வாமி கோவிலில் 5 கட்டை சுருதியை உடையதுமான திமிரி நாதஸ்வரங்கள் இன்றளவிலும் வழக்கத்தில் உள்ளன. காஞ்சிபுரம் மடத்திலேயே எட்டுக்கட்டை சுருதி நாதஸ்வரம் ஒன்று இருக்கிறது. அதைத் தற்காலம் கையாளுபவர்கள் இல்லை. நாதஸ்வரக் கலைஞர்கள் அனைவருமே சுமார் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை ஆறு கட்டை சுருதியை உடைய திமிரி வகை நாதஸ்வரத்தைத் தான் கையாண்டு வந்தனர். 1935 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் இதில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. சுருதியானது 6 கட்டையில் இருந்து 4 கட்டையாகக் குறைந்தது. நாளவட்டத்தில் திமிரி நாதஸ்வரமே வழக்கொழிந்து போயிற்று. 2 1/2 கட்டை சுருதியில் அமைந்த நாதஸ்வரம் அறிமுகமானது.³

அமைப்பு

நாதஸ்வரக் கருவி ஆச்சா மரத்தில் செய்யப்படும். இம்மரமும் வெட்டப்பட்டு நீண்டநாட்களுக்குப் பிறகே இக்கருவி செய்யப்பயன்படும். இதனால் பழமையான வீடுகளில் கட்டடமாக இருந்து பிரிக்கப்பட்ட பொழுது இம்மரத்தை வாங்கி வந்து இக்கருவியைச் செய்வார். இக்கருவியின் மேற்பகுதியை உளவு என்றும் கீழ்ப்பகுதியை அணைசு என்றும்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 2, சிறப்பிதழ் - 1, ஐப்பசி 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

கூறுவர். உளவுப் பகுதியில் 12 துளைகள் அமைக்கப்படும். இக்கருவியின் அளவுக்கேற்ப முகவீணை, திமிரி, நயனம், பாரிநாயனம், இடைப்பாரிநாயனம், மத்திம் சுருதி நாயனம் என்ற பெயர்களுடன் வழங்கி வருகின்றனர். நாதஸ்வரம் குழல், திமிரி மற்றும் அணைசு என்றும் மூன்று பாகங்களைக் கொண்டது. இது ஏறத்தாழ கூம்பு வடிவிலான மரமாகும். கீழ்ப்பகுதியில் இருந்து மேல்நோக்கி சிறிது சிறிதாக குறைந்து இவ்வடிவத்தினை இது பெறுகின்றது. மேல்பகுதி வாய் வைத்து ஊதுவதற்கு ஏற்ற உலோக உருண்டை அமையப்பெற்றிருக்கும். பல ஓய்வு நாணல்களும் நாதஸ்வரத்தடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கும். அவற்றுடன் சிறு தந்தத்தினாலான கூம்பு இருக்கும். இவை நாணலினில் உள்ள எச்சில் மற்றும் தூசு குப்பைகளை நீக்கி சரியான காற்று போகும் அளவுக்கு திருத்த கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இவற்றுடன் ஒரு உலோக மணியும் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். பாரம்பரியமாக நாதஸ்வரத்தின் உடல் வன்மரத்தினால் செய்யப்பட்டது. ஆனால் தற்போது மூங்கில், சந்தனமரம், தாமிரம், பித்தளை, கருங்காலி மற்றும் ஐவரி ஆகியவற்றிலும் செய்து பயன்படுத்தப்படுகின்றன. நாதஸ்வரத்தில் ஏழு விரல் துளைகளும் ஐந்து கூடுதல் ஓட்டைகளும் போடப்பட்டிருக்கும். தேவையான பொழுது பயன்படுத்திக் கொள்ள மெழுகு கொண்டு அடைத்திருப்பர். நாதஸ்வரத்தின் பகுதிகளாக அணைசு, உளவு, சீவாளி, கெண்டை, குச்சில் போன்றவை அமைந்திருக்கும்.

கொம்பு

கொம்பு எனப்படுவது ஒரு வகை இசைக்கருவி ஆகும். இது ஒரு ஊதுகருவி சுவாமி புறப்படும் போதும் திருத்தேவர் வடம்பிடித்தலாகட்டும் பல்லக்கில் பவனிபோகும் போதும் குளிக்கரையில் ஆற்றங்கரையில் பக்தர்கள் தீர்த்தக் குடங்கள் எடுக்கும் போதும் அந்தப் பகுதியின் சுற்று வட்டாரத்திலுள்ள மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த அக்காலத்து காற்றிசை ஒலிபெருக்கியாகச் செயல்புரிந்தது கொம்பு வாத்தியமாகும்.⁴ பொதுவாகவே ஊதுகுழல் இசைக்கருவிகளை தூம்புக் கருவிகள் என்றும் ஊதுளைக் கருவிகள் என்றும் குறிப்பிடுவதுண்டு வங்கியம், நெடுவங்கியம், பெருவங்கியம், நெடுங்குழல், கண்விடுதும்பு எனப் பலவகைப்பட்ட தூம்பு இசைக்குவிகள் பழந்தமிழர் வாழ்வில் கலந்திருந்தன. தூம்புக் கருவிகளின் முதன் மூலம் கொம்பு வாத்தியம். ஆதியில் விலங்குகளை வேட்டையாடிப் பிசித்த ஆதிமனிதன் அதன் எலும்புகளில் துளையிட்டு ஊதி ஓசை எழுப்பினான். காலப்போக்கில் எலும்புகளை விடுத்து விலங்குகளின் கொம்பினை வைத்து ஊத பின்னர் அதுவே பெயராகவும் நிலைபெற்றுவிட்டது. வனங்களில் அலைந்து திரிந்த குழுவினர் இதனைப் பயன்படுத்தி தகவல்களைப் பரிமாறிக்கொண்டனர். காலங்கள் மாற அதுவே ஐம்பொன்னால் உருவாக்கப்பட்டதாக மாறிப்போனது.⁵

அமைப்பு

கொம்பு வாத்தியமானது 5 பாகங்களால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும். அத்துடன் சுமார் 5 கிலோ எடை கொண்டதுமாகும். சற்றே நீண்டு வளைந்த ஆங்கில “ள” எழுத்து வடிவமே கொம்பு வாத்தியமாகும். உதடு பொருத்தி குவித்து ஊதும் பகுதி சிறுத்தும் மேலே செல்லச்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 2, சிறப்பிதழ் - 1, ஜப்பசி 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

செல்ல சற்று விரிந்தும் காணப்படும். இராஜராஜசோழன் காலத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றுத் திகழ்ந்த இந்த இசைக்கருவி தமிழ் நாட்டில் தற்போது சுவாமிமலையில் மட்டுமே விரும்பிக் கேட்பவர்களுக்கு இது செய்து தரப்படுகின்றது. திருவையாறு அருகே திருப்பழனம் என்கிற கிராமத்திலும் தஞ்சையின் தெற்கே வாழைமரக் கோட்டை பகுதியிலும் சில கலைஞர்கள் எஞ்சியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

முகவீணை

முகவீணை என்பது வீணையைப் போன்ற தந்தி வாத்தியம் அல்ல. அது ஒரு துளை இசைக்கருவி. தற்போது பெரும்பான்மையான புழக்கத்தில் இருந்து வரும் பாரி நாகஸ்வர இசைக்கருவியின் மிக மூத்த ஆதி வடிவமே முகவீணை எனக் கூறப்படுகின்றது. இக்கருவிக்கு தண்டுப் பகுதியான இடத்தில் எட்டுத் துவாரங்கள் உண்டு. சுமார் ஒன்றரை அடி நீளம் கொண்டது. இதை விட அரை அடி உயரம் கூடுதலானது திமிரி நாதஸ்வரம் அதனைவிட சற்று நீளமானது. இக்கருவியின் நீளம் தாள் குறைவே தவிர அதிலிருந்து வெளிப்படும் ஒலியின் அளவு மிக மிக அதிகம். முகவீணை. அதன் நீளத்தைப் படிப்படியாக உயர்த்தி ஓசை குறைத்து மின்சாதனக் கருவிகள் வாயிலாக அதன் ஒலியினைத் தேவைக்கேற்ப கூட்டி அல்லது குறைத்து வைத்துக்கொள்ள நேர்ந்த போது நாகஸ்வரம் எனப் பெயர் மாற்றம் பெற்று அதன் வடிவத்திலும் கூடுதல் நீளத்திற்கு வடிவமைக்கப்பட்டது. மிகவும் புராதன இசைக்கருவியான முகவீணை தற்போது புழக்கத்தில் இல்லாத போதிலும் அத்தனை எளிதாக அதனைப் புறந்தள்ளிவிட முடியாது.⁶ பண்டைய காலத்தில் கோயில்களில் இறைவனுக்கான இரவு நேரப் பூஜையின் போது முகவீணை இசையுடன் நிகழும், ஆடல் பாடல் காட்சிகள் அதியற்புதம். சுத்திமத்தளம் வாசிப்படன் நட்டுவனார்கள் பதம்பாட தேவதாசியர் நடனமாட அவற்றை இரசித்தபடி இறைவன் பள்ளியறைக்கு புறப்பாடு ஆகிச்செல்வார். ஆக ஆடல், பாடல் கலையாக அது நிகழ்த்தப்பட்டு வந்துள்ளது. ஒருசில கோயில்களில் முகவீணை சுதி அதிகம் என்பதால் அதை வாசிப்பது மிகவும் கடினம். இன்றைய நிலையில் நெல்லை மாவட்டம் ஸ்ரீவைகுண்டம் கண்ணபிரான் கோவில், திருவாரூர் தியாகராஜ சுவாமி கோவில் உள்ளிட்ட கோயில்களில் மட்டுமே முகவீணை புழக்கத்தில் இருக்கின்றது. இது சிறிய மேளம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. தவிலுடன் கூடிய நாதசுரம் பெரிய மேளம் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. மயிலாப்பூர் கபாலீசுரர் கோவிலில் கலியபெருமான் என்ற இசைக்கலைஞர் முகவீணையை வாசித்து வருகின்றார். திருமெஞ்ஞானம் சண்முகசுந்தரம் பிள்ளை என்பவரிடம் 10 ஆண்டுகள் இசைப்பயிற்சி பெற்ற இவர் மயிலாப்பூரின் பங்குனிப் பெருவிழாவின் இறுதி நாளன்றும் சித்திரையில் நடக்கும் வசந்த விழாவிலும் முகவீணை வாசிக்கிறார். நாட்டுப்புற வழக்கில் இதற்கு கட்டைக்குழல் என்றும் பெயர். ஒரு காலகட்டத்தில் தூத்துக்குடி, விருதுநகர், மதுரை வட்டாரங்களில் கட்டைக்குழல் கொண்டு நிகழ்த்தப்படும் நாட்டுப்புற ஆடற்கலை நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றது. அப்போது தவில், பம்பை, உறுமி போன்ற தோலிசைக் கருவிகளோடு கட்டைக்குழல் எனப்படும் முகவீணையும்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 2, சிறப்பிதழ் - 1, ஐப்பசி 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

வாசிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கருவியின் அனசுப்பகுதி வெண்கலத்தால் ஆனது. அதன் சீவாளி பனை ஓலையால் செய்யப்பட்டிருக்கும். முகவீணையின் பின்புறம் உள்ள அனசு மா, பலா, வேம்பு போன்ற மரங்களால் செய்யப்படுகின்றது. நீளமான தண்டுப்பகுதி செய்ய கருங்காலி மர ரகங்களில் ஒன்றான ஆனுசா மரத்தில் செய்யப்படுகின்றது.

சங்கு

தமிழ் மக்கள் பயன்படுத்திய இசைக்கருவியான குழலுக்கு முற்பட்டிருந்த ஊதுகருவி சங்காகும். இது இயற்கை தந்த இசைக்கருவியாகும். பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இது வளை என்று அழைக்கப்பட்டது. சங்கு கடற்பாறையில் மோதி அடிபட்டு முனைமுறிந்து துளையுடன் கரையுடன் ஒதுங்கியிருக்கலாம். அந்தத் துளையில் காற்றுப் புகுந்து ஒலியை எழுப்பியிருக்கலாம். இந்த ஒலியைக் கேட்டு மனிதன் அதனை ஊதிப்பார்த்து அந்த ஒலி அவனுக்குப் பிடித்திருந்தால் அதனை ஒரு ஊதுகருவியாகப் பயன்படுத்தி இருக்கிறான். பண்டைத் தமிழ் மக்கள் இறைவழிபாட்டுக் கருவிகளில் ஒன்றாக சங்கைப் பயன்படுத்த முற்பட்டனர். திருமுருகாற்றுப்படையில் முருகனை வணங்கும் வழிபாட்டில் சங்கு பயன்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நக்கீரனார் எனும் நல்லிசைப்புலவர் செந்தமிழ்த் தெய்வமாகிய முருகப் பெருமானைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு இயற்றிய பாடலில் இவ்வாறு கூறுகிறார்.

அந்தரப் பல்லியங்கறங்கத் திண்காழ்

வயிரெழுந்திசைப்ப வால்வளை ஞால

உரந்தலைக் கொண்ட உருமிடி முரசமொடு

பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி அகள (திருமுருகாற்றுப்படை, 119 – 122)

சங்கு தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்லாமல் பாரதத்திலுள்ள எல்லாக் கோயில்களிலும் வழிபாட்டில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இராமாயணம், மகாபாரதம் ஆகிய இதிகாசங்களிலும் சங்கு பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பழம் இலக்கியங்களில் சங்கு அரசர்களின் பாசறைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது. பாசறையில் துயிலும் மன்னன் ஒருவன் காலையில் எழும் போது முரசும் சங்கும் ஒலித்தன என்று புறநானூற்றில் ஒரு பாடலில் இவ்வாறு வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது.

இரங்கு குரன் முரசமொடு வலம்புரி ஆர்ப்ப

இரவு புறங்கண்ட காலைத் தோன்றி (புறநானூறு, 397: 5 – 6)

பதிற்றுப்பத்து என்னும் நூலில் கபிலர் செல்வக்கருங்கோவாழியாதன் என்ற அரசனுடைய பாசறையில் கொம்பும் வலம்புரிச் சங்கும் ஒலித்தன என்று கூறுகிறார்.

வணங்கு கதிர் வயிரமொடு வலம்புரி ஆர்ப்ப (பதிற்றுப்பத்து, 67. 6)

சங்கு இனத்தில் வலம்பரிச் சங்கு சிறப்பானதாகக் கருதப்படுகின்றது. வலம்புரிச் சங்கின் ஒலி மற்ற சங்கின் ஒலியை விட சிறப்பானதாக இருந்ததால் அது பழங்காலத்திலேயே ஒரு சிறந்த ஊது கருவியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது என ஊகிக்கலாம். தமிழ் மக்களில் வாழ்வில்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 2, சிறப்பிதழ் - 1, ஜப்பசி 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் சங்கு பயன்படுத்தப்படுவதை நாம் தற்காலத்தில் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

மகுடி

ஐந்தறிவுப் பாம்பினையும் வசப்படுத்தும் அரிய இசைக்கருவி மகுடியாகும். இது துளைக்கருவிகள் அல்லது காற்று இசைக்கருவிகள் வகையைச் சேர்ந்ததாகும். மகுடி தமிழகத்தில் தோற்றம் பெற்ற தமிழர் பண்பாட்டுக் இசைக்கருவி ஆகும். சமயச் சடங்குகளில் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. தமிழ்க் கிராமிய இசையிலும் பாம்பாட்டிகளாலும் பன்னெடுங்காலமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இக்கருவி செய்வதற்கு உலர்ந்த நாடங்காய் பயன்படும். நாடங்காயின் கழுத்துப் பகுதி நீக்கப்பட்டு அதில் மூங்கில் குழல்கள் பொருத்தப்படும். இசையை ஏற்படுத்தக்கூடியவாறு ஏழு துளைகள் வரை குழலில் இடப்படும். இடைவெளிகள் தேன்மெழுகு மூலம் மூடப்படும்.

திருச்சின்னம்

தமிழர் பயன்படுத்திய சிறப்புவாய்ந்த துளையிசைக் கருவிகளில் மிக நுட்பமான ஊதுகருவி திருச்சின்னமாகும். அனசுடன் கூடிய இரண்டு நீளமான பித்தளைக் குழல்கள் குவிந்து கூர்ந்து நிற்கும் முகப்பு இரண்டையும் ஒருசேர வாயில் வைத்து ஊது வேண்டும்.⁷ மிகுந்த பயிற்சியும் உடல் வலுவும் உள்ளவர்கள் மட்டுமே திருச்சின்னம் வாசிக்க முடியும். குடமுழுக்கு நிகழ்வுகளின் போதும், திருத்தேர் உற்சவத்தின் போதும் திருச்சின்னம் வாசிக்கப்படுவது மரபாகும். ஆயினும் தற்காலத்தில் திருச்சின்னம் வாசிப்பது என்பது அரிதாகிவிட்டது. திருமடங்கள், ஆதினங்கள், சந்நிதானங்கள் ஒடுக்கத்திலிருந்து பூஜைக்குப் புறப்படும் சமயம் திருச்சின்னம் வாசித்து அறிவிக்கும் வழக்கம் இருந்துள்ளது. ஸ்ரீரங்கம் கோவிலில் மங்கள ஆரத்தி தொடங்குவதற்கு முன்பாகத் தற்போதும் திருச்சின்னம் வாசிக்கப்படுவது சிறப்பான ஒன்றாகும்.

எக்காளம்

கிராமிய இசைக்கருவிகளில் ஒன்றாகிய எக்காளம் என்னும் இசைக்கருவியானது சமயச் சடங்குகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது நான்கு பித்தளை அல்லது தாமிரக்குழாய்கள் சேர்ந்து வாய் வைத்து ஊதும் துளையுடன் கூடிய இசைக்கருவி இருவாகும்.⁸ எக்காளம் ஊதுவது வெற்றியின் அடையாளமாகக் கருதப்படுகின்றது. பழங்காலத்தில் பகையரசரை வென்ற மன்னவர் எக்காளம் இசைத்து மகிழ்வார். ஆலய வழிபாட்டு ஊர்வலங்களிலும் இது இசைக்கப்படுகின்றது. சிறு தெய்வ வழிபாட்டின் சாமியாடுதல் அல்லது அருள் ஏறுதல் நிகழ்வில் எக்காள இசையின் பங்கு முக்கியமானதாகும்.

வயிர்

தமிழர்கள் போர்க்காலங்களில் பயன்படுத்திய துளையிசைக் கருவிகளில் இதுவும் ஒன்றாகும். வயிர் என்ற துளைக்கருவி விலங்குகளின் கொம்பினால் செய்யப்படுவது வழக்கமாகும். சங்க இலக்கியமான பதிற்றுப்பத்தில் “வயங்கு கதிர் வயிராமொடு வலம்புரி

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 2, சிறப்பிதழ் - 1, ஜப்பசி 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

ஆர்ப்ப” (67) என்று கூறப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். பறவையின் ஒலியைப் போன்று வயிரின் ஒலி அமைந்திருந்ததாக குறிஞ்சிப்பாட்டு குறிப்பிடுகின்றது. இக்கருவியின் பயன்பாடும் தற்காலத்தில் மிகவும் அரிதாகவே காணப்படுகிறது.

முடிவுரை

ஆதிக்குடிகளாகிய தமிழர்கள் இயற்கையில் இருந்து இசையை மட்டுமல்லாது ஒரு சில இசைக்கருவிகளையும் கண்டெடுத்தனர். அதனை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஏராளமான இசைக்கருவினை உருவாக்கினர். அவற்றில் துளையிசைக் கருவிகளான காற்றுக்கருவிகளும் முதன்மையானவை. அவற்றுள் குறிப்பிட்ட சில இசைக்கருவிகள் பயன்பாட்டிலிருந்து மறைந்திருந்தாலும் பெரும்பாலானவை இன்றும் தமிழர் வாழ்வியலில் பயன்படுத்தப்படுவதை நாம் காணக்கூடியதாகவே உள்ளன. தமிழகத்தில் தோன்றிய பல இசைக்கருவிகள் தமிழகத்தில் பயன்பாட்டிலிருந்து மறைந்தாலும் ஏனைய மானிலங்களிலும் பிற நாடுகளிலும் பயன்பாட்டில் உள்ளமை சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. சான்றாக, கொம்பு இசைக்கருவி கேரள மனிலத்திலும் நேபாளம் போன்ற நாடுகளிலும் சிறப்பு வாய்ந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. எனவே இவற்றினைக் கருத்தில் கொண்டு பயன்பாட்டில் இருக்கின்ற இசைக்கருவிகளைப் பாதுகாப்பதுடன் பயன்பாட்டிலிருந்து மறைந்த இசைக்கருவிகளை மீண்டும் நமது பயன்பாட்டிற்குக் கொண்டுவர முடியும் என்பதில் ஐயமில்லை.

அடிக்குறிப்பெண் சான்றுகள்

- [1] பெருமாள். ஏ.என். தமிழர் இசை, பக்கம் 88, 1984.
- [2] ராஜு. மா. தென்னிந்திய மரபு இசை இயல், பக்கம் 183, 2012.
- [3] பக்கிரிசாமிபாரதி. கே.ஏ இந்திய இசைக்கருவியும், பக்கம் 400, 2006.
- [4] பார்த்தசாரதி டி.எஸ். இசைக்கருவிகள். பக்கம் 92, 1990.
- [5] வரகுணபாண்டியன் அ, ஆபாணர் கைவழி எனப்படும் யாழ்நூல், பக்கம் 70, 1950.
- [6] செல்லத்துரை. பி.டி. தென்னக இசையியல், பக்கம் 103, 1984.
- [7] ராஜு. மா. தென்னிந்திய மரபு இசை இயல், பக்கம் 161, 2012.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.